

Predikan av Jenny Arnerlöf – Nyårsdagen - 2025

I Christina Rosettis härliga dikt "Uppför" ställer en pilgrim några frågor om livets pilgrimsvandring. Frågor som "Ringlar vägen uppför dit jag ska?", "finns för natten någonstans att bo?" och "Ska jag få vila, restrött och krökt?". Psalm 121s svar på frågorna är, "ja, livets väg ringlar mestadels uppför tills du har nått slutet – men Herren skall bevara dig längs vägen i livets alla skiften". Guds omsorg om oss spänner över tid och evighet. Psalm 121 är en pilgrims bön, förmodligen skriven av någon som vallfärdade upp över Judéens sluttande terräng mot Templet i Jerusalem.

Den är en underbar psalm för att markera början på ett nytt år i livet med Gud. Den ger inte någon plan för framgång eller självförbättring; bara ett löfte om en omsorgsfull närvaro som inte överger oss oavsett livets skiftande öden. Det är verkligen en tröst. Samtidigt betyder Guds närvaro i motgång och medgång inte att Gud bara följer med som en trogen nickedocka utan Gud har synpunkter på vem vi skapades till att vara. Gud prioriterar inte vår bekvämlighet framför vår karaktär eftersom Gud har en vilja för våra liv. Den tanken gör många ängsliga eller upprörda i onödan. Guds vilja, eller det Gud vill för oss, är inte en fördold plan med detaljerade byggritningar som kräver en arkeologisk utgrävning så att vi kan få reda på planen. Gud vill vår helgelse – det vill säga Gud vill göra oss till kanaler som Guds kärlek når fram till skapelsen genom.

Denna helgelse är inte något som vi självmant kan skapa eller utveckla genom våra egna ansträngningar. En helgelse som vi själva skapar fokuserar alldeles för mycket på vår egen prestanda, och kommer att präglas av självupptagenhets sterilitet. Den kommer sakna pulsen från Guds hjärtslag som gör saker friska och levande. Helgelsen som Gud vill för oss är Kristuscentrerad. Den drar oss in i Kristi närhet – i hans visdom och

kärlek. Den befriar oss till att tro på och tjäna Jesus genom att lära älska honom och tjäna de som har drabbats av syndens skadliga effekter och vi blir förändrad i processen. Sådan helighet blir till som ett resultat av att söka Jesu gemenskap i skrifterna, genom bön och genom Kyrkan som är hans kropp på jorden.

I dagens episteltext står det att Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet. Han är den enda människan som varken förändrades av världens omständigheter eller behövde bli förändrad. Han föddes helig. På fjärde advent hörde vi hur Maria blev ålagt av ängeln Gabriel att ge honom namnet Jesus som betyder "den som räddar". Ängeln lade till att han skulle kallas helig.

På denna dag när vi vördar Jesu namn är det lite märkligt att det inte står något om Jesu namn bland dagens texter. Ingenstans i Bibeln reflekterar Jesus över sitt eget namn. Det framgår tydligt av evangelierna att han gjorde sig ett namn tidigt även om kändisskap aldrig var något mål som han strävade efter. Temat "i Jesu namn" kommer från det judiska folkets tradition som innebär att Jesus formellt måste ha fått sitt namn åtta dagar efter sin födelse i samband med hans omskärelse. Därför vördas hans namn på ett speciellt sätt på den 1 januari som är åtta dagar efter julnatten.

I dagens evangelietext hörde vi en liknelse som Jesus gav ett gäng människor som hade sökt upp honom med nyheter om en tragedi som hade hänt några galiléer som drabbades av våld till flöjd av en konflikt med den romerska makten. Det verkar som om budbärarna var nyfikna på Jesu tolkning om varför de drabbade hade drabbats. Jesu svar gjorde tydligt att händelsen inte skulle tolkas som en orsak och verkan exempel på hur Guds

vilja fungerar. Han kallade dem till omvändelse och gav dem liknelsen som vi hörde om fikonsträdet. Liknelser är berättelser som hjälper oss att stanna upp och tänka på hur vi tänker. De hjälper oss att se våra blindfläckar eller fel föreställningar. Ofta läser vi dem som om de är en kod att knäcka. Med denna liknelse är det inte helt otippat att vi tänker att Gud är vingårdsmästaren som vill hugga ner det fruktlösa trädet. I Kristus blev Gud trädet som världens hårda och våldsamma beslut högg ner. Därför kan Gud vara båda vingårdsägaren och trädgårdsmästaren.

Liksom vi har förhoppningar i början på ett nytt år har Gud förhoppningar för oss och våra liv; Gud vill se oss bära god frukt. Samtidigt vet Gud att vi behöver hans omvårdnad för att kunna göra det. Gud är tålmodig och ger tid för sin nåderika omvårdnad för att göra sitt förändringsverk i oss. Tid är en gåva från Gud och den kan vara nådens verkstad om vi så vill. Vi har fått gåvan av ett nytt år att fylla och Gud ger oss frihet att fylla året som vi finner bäst. Vad ska du fylla ditt år med?

Allt som händer oss under kommande året kommer inte att vara Guds vilja. Så länge vi behöver be "låt ditt rike komma" är allt som händer inte nödvändigtvis Guds vilja. Men notera detta: Det som händer oss kan inte hindra Guds verk i oss, och det vi möter under året som kommer, möter vi inte ensamma. I allt som sker kan vi ropa ut namnet Jesus och vara vissa om att vårt rop kommer att höras och besvaras av en Gud som vill oss väl. Namnet Jesus är inte en magisk formel som garanterar att alla våra drömmar och planer ska gå i uppfyllelse som vi har föreställt oss. Hans namn ger tillgång till de olika sorters personlig hjälp och stöd som vi behöver om vi vill leva ett heligt liv. Hans namn ger frälsning, skydd, vila för själen, rättfärdighet och kanske viktigast av allt närhet genom hans Ande.

I våra utmaningar och svårigheter kan vi kalla på Jesu namn som en källa till tröst, styrka och uthållighet.

I våra framgångar kan vi yttra hans namn i tacksamhet och få ökad glädje och god och vis vägledning.

I stunder av svaghet, misslyckande och förödmjukelse kan vi kalla på hans namn och lita på hans gemenskap på ett alldeles särskilt sätt; för hans namn ger kraft till de kraftlösa. Enligt Filipperbrevet 2 är det för att Jesus gjorde sig ödmjuk in i det yttersta som "Gud [har] upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn".

Slutligen vill jag påpeka hur viktigt det är att jag har använt ordet "vi". Vi kan kalla på hans namn. Det är klart att vi ber som individer och var och en av oss har ett ansvar att göra egna val. Men tillsammans är vi Kristi kropp på jorden – folket som helgas i hans namn för att vara hans vittnen så att världen kan se och tro att det finns en mening och ett mål med allt detta som vi kallar livet. Världen finns för att Gud älskar den och har goda syften med den. I Jesu namn kan vi välkomna ett nytt år där vi förändras av hans nåd och med hans hjälp vittnar om Guds godhet mot allt och alla. Amen.